<u>Firudin Süleymanoğlu</u>

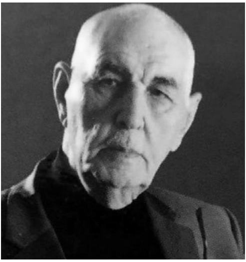

Məhvərdən düşür

Daha gədikləri aşa bilmirəm,
Ayaqlar yorulur, təpərdən düşür.
Könlümdə kök salan fidan arzular,
Ləzzətin itirir, şəkərdən düşür.

Taleyə inandım göz baxa-baxa,
Ömrümü yüklədim fırlanan çarxa,
İllərdi su gəlmir o köhnə arxa,
Kəhrizlər quruyur, kəsərdən düşür.

Zehnimi kiridir dəngi dünyanın,
Bəd xəbərlə dolu zəngi dünyanın,
Gecə də kirimir cəngi dünyanın,
Sülhə olan ümid əsərdən düşür.

İqlim də fəsilin yönün dəyişir.
Payızınan Qışa Yay donu tikir,
Yaz yayın məhsulun yazda yetirir,
Təbiətin məğzi əfsərdən düşür.

Firudin, kainat yaman çirklənir,
Ciyəri zəhərlə dolur, yüklənir.
Torpaq da sürüşür, məhvə köklənir.
Sanki Yer əyilib məhvərdən düşür.

Ədalət.- 2020.- 9 may. S. 15.